

uznání má význam jen mezi ním a žalobkyní, nedotýká se však nijak závazku žalovaných manželů Ž-ových, založeného úvěrní listinou ze dne 8. července 1925 a jak se všichni tři žalovaní navzájem vyúčtují, nemá proti žalobkyni významu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání Františka S-a.

D ů v o d y:

Dovolání je liché, sporná věc nebyla posouzena v naříkaném rozsudku po právní stránce nesprávně. Dovolatel míní, že an byl odsouzen k zaplacení částky 222.700 Kč s příslušenstvím a manželé Ž-ovi k zaplacení 120.000 Kč s příslušenstvím, mají všichni dohromady zaplatiti žalobkyni 342.700 Kč, ačkoli celá pohledávka činí ve skutečnosti 222.700 Kč, a z toho dovozuje, že žalobkyně nemůže na něm požadovati celých 222.700 Kč, nýbrž jen 102.700 Kč. Dovolatel přehlíží, že jde o úhrnný poměr obligační, o jednotnou obligaci s několikerým ručením, a že spolužalovaní manželé Ž-ovi byli odsouzeni jen do výše svého ručení jako hypotekární, nikoli osobní dlužníci, kdežto dovolatel byl odsouzen pro sporný dluh jednak jako osobní, jednak jako hypotekární dlužník. Podstatou tohoto několikerého ručení jest, že se spoluzávazností hypotekárních dlužníků nesnižuje závaznost osobního dlužníka, třebaže jest i dlužníkem hypotekárním. Dokud není pohledávka žalobkyně úplně uspokojena, dotud jest dovolatel zavázán za celý dluh, a nemůže si počítati k dobru povinnost spoluodsouzených hypotekárních dlužníků, odsouzených jen jako takových. Právem byl odsouzen k zaplacení celého svého osobního dluhu se všemi jeho procesními důsledky, a nemůže těžiti z toho, že část jeho osobního dluhu jest zaručena hypotekárním závazkem třetích osob, nemůže z toho důvodu žalobkyni zbavovati práva, by na něm jako na osobním dlužníku nevymáhala celý dluh.

Čís. 10476.

Pojišťovací smlouva má ve všeobecném smyslu za účel úhradu majetkové potřeby pojistníka.

Společenstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. K provozování pojišťování výbav nebo věn družstvem jest třeba státního povolení. Není-li ho, jest-li však účelem družstva také podporování jeho členů poskytováním úvěru, nelze sice naříditi výmaz družstva z rejstříku, jest mu však naříditi, by uvedlo stanovy v soulad se zákonem.

(Rozh. ze dne 26. ledna 1931, R II 490/30).

Rejstříkový soud zamítl žádost předsednictva družstva pro vybavení mužů a žen se provdávších o zápis nově zvolených členů předsednictva a uložil předsednictvu družstva, by do jednoho měsíce podalo žádost o výmaz družstva ze společenstevního rejstříku. **D ů v o d y :**

Ve smyslu zákona ze dne 9. dubna 1873 čís. 70 ř. zák. jsou družstva zřízením svépomocným, myšleným na podporu hospodářské činnosti, nikoli jako kapitálová sdružení. Podle zákona jest účelem družstva, by podporovalo své členy provozováním živností podniku družstva nebo poskytováním úvěru, a tím povzneslo jejich poměry hospodářské. Činnost družstva, o něž tu jde, přesahuje meze jeho oprávnění, neboť jednotliví činovníci (jak z trestních oznámení vidno) zabývají se jménem družstva pojišťováním na věno, ač podle stanov není družstvo oprávněno k provozování pojišťovacích jednání. Podle názoru soudu nelze proto toto družstvo, jak z povahy celé jeho činnosti vychází, zařaditi vůbec mezi společenstva, jež má na mysli citovaný zákon, a proto jest nutno, by bylo z rejstříku společenstevního vymazáno. **R e k u r s n í s o u d** napadené usnesení potvrdil. **D ů v o d y :** Stížnosti nelze přiznati oprávnění. Činnost družstva, o něž tu jde, není činností žádného ze svépomocných společenstev, které má na mysli § 1 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák., nýbrž jest v pravdě činností vzájemně pojišťovacího ústavu, ačkoliv stanovy a tiskopisy o pojišťování věna nemluví. Členové zaplacením zápisného 50 Kč, členského podílu 50 Kč, režijního poplatku 100 Kč a placením ročního příspěvku 50 Kč na vybavovací fond, kupují si naději, že při sňatku, k němuž může kdykoliv po jednom roce členství dojiti, obdrží od družstva věno až do výše 5.000 Kč — 10.000 Kč. Není divu, že jednotliví činovníci správně jmenují tuto činnost družstva, pravíce, že jménem družstva pojišťuje na věno. Avšak pojišťovací obchody nemohou býti předmětem činnosti svépomocného a hospodářského společenstva, poněvadž společenstva jsou sdružením založeným ke společné hospodářské činnosti, sledující účel podporovati výdělek neb hospodářství svých členů. Správně proto první soud nepovolil zápis nově zvolených členů představenstva a správně družstvu uložil, by požádalo o výmaz z rejstříku.

N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil soudu první stolice, by znovu rozhodl o opovědi nově zvolených členů představenstva.

D ů v o d y :

Jest ovšem přisvědčiti právnímu názoru soudů nižších stolic, že jde o pojišťovací jednání, pokud stěžovatelka poskytuje svým členům při jejich sňatku věno proti placení určitých příspěvků. Ustanovení § 1288 obč. zák. mluví ovšem o převzetí nebezpečení škody, avšak toto ustanovení má na mysli jen pojištění proti škodě. O takové pojištění tu však nejde. Ve všeobecném smyslu má pojišťovací smlouva za účel úhradu majetkové potřeby pojistníka (srovnej Dr. Karel Hermann Otavský; Soukromé pojišťovací právo československé str. 1 a 47 Manes, Versicherungslexikon str. 290). Pod tento pojem spadá také pojišťování výbav nebo věn, o které jde v tomto případě. Při tom nesejde na tom, že výši věna pro ten který rok má určovati valná hromada. Poněvadž však k provozování pojišťovacích jednání jest podle § 93 zák. o spol. čís.

70/73 třeba státního povolení, jehož se stěžovatelce nedostalo a nedostane, jak sama uvádí, jest zapotřebí, by stanovy byly v tomto směru uvedeny v soulad se zákonem. Za tímto účelem však není třeba výmazu stěžujícího si společenstva ze společenstevního rejstříku, jak nařizují soudy nižších stolic, přehlížejíce, že účelem společenstva jest podle § 27 stanov také podporovati hospodářství jeho členů poskytováním úvěru, což odpovídá ustanovení § 1 uv. zák. Bude proto věcí rejstříkového soudu, aby nařídil případnou změnu stanov. Že rejstříkový soud jest k tomu oprávněn i ohledně stanov ve společenském rejstříku již zapsaných, příčí-li se zákonu, a že nelze mluvit v tomto směru o nabytých právech, bylo již vysloveno a odůvodněno v rozh. sb. čís. 6637 a 7160, na něž se stěžovatelka odkazuje.

Čís. 10477.

Omezení exekuce na jeden způsob (zrušení současné exekuce, vedené ještě jiným způsobem) není vázáno na podmínky § 39 ex. ř.; platí tu zvláštní ustanovení § 41 ex. ř. Omezení exekuce na jeden z několika navržených způsobů nepředpokládá, že vymáhající věřitel byl již uspokojen.

Jest na exekučním soudu, by zjistil, zda exekuce omezená na jeden způsob povede k uspokojení vymáhajícího věřitele.

(Rozh. ze dne 29. ledna 1931, R I 895/30).

K vydobytí peněžité pohledávky 46.474 Kč vymáhajícího věřitele byly povoleny tři exekuce: dne 17. července 1930 exekuce mobilární s výkonem na přihlášku, dne 18. července 1930 zabavením pohledávky povinné strany za poddlužníkem poštovním šekovým úřadem v Praze plus minus 50.000 Kč a dne 5. srpna 1930 zabavením pohledávky povinné strany za poddlužníkem F-em plus minus 60.000 Kč. Návrh dlužníka, by byla zrušena exekuce na movitosti, soud první stolice zamítl, rekursní soud návrhu vyhověl a tuto exekuci zrušil. Důvody: Poddlužníku poštovnímu šekovému úřadu v Praze doručena platební záповěď 21. července 1930, ve prospěch vymáhající strany zabavena dle odpisu zabavené pohledávky ze dne 22. července 1930 částka 55.000 Kč a příkazní usnesení vydáno 30. července 1930 a účastníkům doručeno téhož dne. Poddlužníku F-ovi byla platební záповěď doručena 6. srpna 1930. Podle § 294 ex. ř. doručením platební záповědi poddlužníkovi bylo zabavení vykonáno a vymáhající strana nabyla na zabavené pohledávce zástavního práva. Povinná strana podala návrh na zrušení mobilární exekuce teprve dne 7. srpna 1930, v době, kdy již platební záповědi byly poddlužníkům doručeny a kdy vymáhající strana již nabyla na zabavených pohledávkách zástavního práva. Tím, že soud povolil pro tutéž pohledávku tři exekuce v krátké době za sebou, nebyl exekuční soud sprostěn povinnosti uložené mu předpisem § 27 ex. ř., že exekuce nemá býti vykonána ve větším rozsahu, než jest třeba, by